

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/31/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201693
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201693.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: RHF 1 s.r.o., so sídlom Pod Juhom 6477, Trenčín, IČO: 45 447 152, zastúpeného Mgr. Lenkou Rolníkovou, advokátkou so sídlom Soblahovská 7262, Trenčín, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 08298/2012/SVBP-33033 zo dňa 08. augusta 2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 303/2012-101 zo dňa 05. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 303/2012-101 zo dňa 5. novembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S 303/2012-101 zo dňa 05. novembra 2013 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 08298/2012/SVBP-33033 zo dňa 08. augusta 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 714,80 € v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku konštatoval, že zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov, aj preskúmaním mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom

(zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania) alebo skutkovými zisteniami a okolnosťami (obnova konania). Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov administratívneho konania. Poukázal na záver administratívnych orgánov, že stavebný úrad vydal územné rozhodnutie bez stanoviska dotknutého orgánu - Leteckého úradu Slovenskej republiky (ďalej aj „letecký úrad“), čím nastal rozpor s procesnými predpismi, nakoľko nebol dodržaný zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Zdôraznil, že uvedená skutočnosť nezakladá oprávnenie správneho orgánu konajúceho o mimoriadnom opravnom prostriedku, aby začal konanie o zrušení právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku. Na základe zistení žalovaného v konaní o zrušení rozhodnutia mimo odvolacieho konania dospel k záveru, že zrušenie rozhodnutia stavebného úradu je v rozpore so skutočným stavom a nie v rozpore s právnym predpisom upravujúcim vydanie územného rozhodnutia.

V súvislosti s povahou tohto mimoriadneho opravného prostriedku upriamil súd prvého stupňa pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/31/2002, v ktorom konštatoval, že „Zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Teda správne konanie - procedúra výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t.j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (§ 65 ods. 3 správneho poriadku)“.

V intenciách citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd prvého stupňa k vydaniu rozhodnutia o umiestnení stavby „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“ uviedol, že žalovaný v priebehu konania mal k dispozícii doklady prvostupňového správneho orgánu, a to rozhodnutie č. 08769/2010/SCLVD-23029 zo dňa 04. júna 2010, ktorým žalovaný udelil súhlas so zrušením letiska pre letecké práce v poľnohospodárstve, lesnom a vodnom hospodárstve Prša, umiestneného na parcelách č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX k.ú. B., obec B., okres Y., ako aj oznámenie Leteckého úradu Slovenskej republiky, že na deň 10. októbra 2011 bolo vytýčené ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním vo veci zrušenia ochranných pásiem letiska pre letecké práce v poľnohospodárstve, lesnom a vodnom hospodárstve Prša, žiadosť žalobcu o zmenu účelu užívania letiska Prša, a návrh žalobcu na zrušenie ochranných pásiem letiska, taktiež verejnú vyhlášku o začatí konania o zmene v užívaní stavby spojenom s konaním o zrušení ochranných pásiem, rozhodnutie Leteckého úradu Slovenskej republiky č. 7686/2012/312-8-15761 zo dňa 17. septembra 2012, ktorým bola v zmysle § 85 stavebného zákona povolená zmena užívania stavby „Spevnená letisková plocha Prša“ a v zmysle § 39c ods. 4 stavebného zákona bolo zrušené rozhodnutie Štátnej leteckej inšpekcie č. 1-111/84 zo dňa 18. októbra 1984 o určení ochranných pásiem letiska, oznámenie Leteckého úradu Slovenskej republiky č. 12493/2012/P/SNSL-001- zo dňa 17. decembra 2012, doručené správne mu orgánu prvého stupňa dňa 28. decembra 2012, že na podanom podnete o preskúmanie územného rozhodnutia stavebného úradu - obce Prša č. PŠ-SP-004/2010 zo dňa 21. apríla 2010 vzhľadom na ním vydané rozhodnutie zo dňa 17. septembra 2012 netrvá, nakoľko sú z jeho pohľadu bezpredmetné.

Krajský súd mal za to, že žalovaný mohol konanie prerušiť do skončenia správneho konania, ktoré

prebiehalo na leteckom úrade, keďže mal o tomto konaní vedomosť, pričom jeho výsledok by mal významný vplyv na konanie tohto správneho orgánu, nakoľko by sa ustálilo, či je letecký úrad naďalej dotknutým orgánom. Dal do pozornosti znenie § 65 ods. 3 druhá veta správneho poriadku, z ktorého vyvodil, že žalovaný nemohol zrušiť rozhodnutie, nakoľko po jeho vydaní sa zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo. Zároveň uviedol, že zo spisu žalovaného nevyplýva, že uvedená stavba je v rozpore s územným plánom vyššieho územného celku Banskobystrického kraja.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie a žiadal, aby odvolací súd podľa § 220 OSP zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh žalobcu v celom rozsahu zamietne, alebo aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 220 ods. 2 OSP vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajskému súdu vyčítal, že nesprávne posúdil rozdiel medzi hmotným a procesným právom. S ohľadom na § 65 ods. 3 prvú vetu správneho poriadku namietal, že žalovaný nemohol pri rozhodovaní brať ohľad na skutočnosti, ktoré by sa v budúcnosti mohli zmeniť. Následne poukázal na § 250i ods. 1 OSP, v zmysle ktorého súd nemôže posudzovať preskúmané rozhodnutia z hľadiska skutočností, ktoré nastali po jeho vydaní.

Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/31/2002 uviedol, že súhlasné stanovisko dotknutých orgánov podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona v procese rozhodovania v konaní o umiestnení stavby nie je dokumentom upravujúcim konanie, ale dokumentom, v ktorom dotknutý orgán informuje stavebný úrad o existencii, či neexistencii práv, povinností a chránených hodnôt. Mal za to, že stavebný úrad vzhľadom na svoju pôsobnosť nedokáže kvalifikovane posúdiť vplyv zamýšľaného rozhodnutia na určité práva, povinnosti a právom chránené záujmy, ktoré sú v kompetencii iného správneho orgánu. Zdôraznil, že obec Prša ako stavebný úrad nebola schopná samostatne dostatočne posúdiť a zistiť skutočný vplyv stavby na ploche letiska a v ochrannom pásme letiska. Skutočnosť, že stavebný úrad rozhodoval bez súhlasného stanoviska leteckého úradu označil za závažné porušenie povinnosti správneho orgánu spoľahlivo zistiť stav veci. Tvrdil, že rozhodnutie o umiestnení stavby elektrárne č. PŠ-SP-004/2010 zo dňa 21. apríla 2010 bolo vydané v rozpore so zákonom č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „letecký zákon“), preto pochybenie stavebného úradu nebolo čisto procesným pochybením.

Rovnako tak zdôraznil, že preskúmané rozhodnutie žalovaného musí súd skúmať podľa stavu ku dňu jeho vydania, teda 08. augusta 2012, ku ktorému dňu bolo známe, že konanie Leteckého úradu Slovenskej republiky sp. zn. 11287/2013-3912/2009 vo veci zrušenia ochranných pásiem letiska bolo začaté dňa 14. júna 2010 a skončené rozhodnutím o zastavení konania č. 11758/313-2824-R-Z-2011 zo dňa 14. februára 2012, čo znamená, že ku dňa 08. augusta 2012 letisko existovalo. Ďalej uviedol, že letecký úrad oznámil dňa 17. septembra 2012, že netrvá na preskúmaní rozhodnutia o umiestnení elektrárne, teda zmena okolností nastala až po vydaní preskúmaného rozhodnutia žalovaného, ktorý z tohto dôvodu nemohol postupovať podľa § 65 ods. 3 druhá veta správneho poriadku.

V závere odvolania, odkazujúc na § 250i ods. 1 OSP, zdôraznil, že v čase vydania rozhodnutia, teda 08. augusta 2012 letisko a jeho ochranné pásma existovali. Doplnil, že letecký úrad už 14. februára 2012 zastavil konanie vo veci zrušenia ochranných pásiem letiska.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prvostupňový súd rozhodol vecne a právne správne a žiadal rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že súd prvého stupňa správne posúdil rozdiel medzi hmotným a procesným právom. Uviedol, že z odvolania žalovaného nevyplýva, ktorý predpis a ktoré konkrétne ustanovenia hmotného práva mal súd zameniť s právom procesným. Stotožnil sa s tvrdením žalovaného, že pri preskúmaní rozhodnutia musí správny orgán vychádzať z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia, avšak mal za to, že žalovaný v čase jeho vydania, teda dňa 08. augusta 2012 riadne nepreskúmal všetky skutkové okolnosti a právny stav

rozhodnutia. Následne dal do pozornosti, že v čase vydania rozhodnutia už prebiehalo na leteckom úrade ďalšie konanie o zrušení ochranných pásiem vedené pod sp. zn. 7686/2012/313-002-O/12375 na základe návrhu žalobcu zo dňa 17. júla 2012, ako aj oznámenia dotknutého účastníka konania Agrochemického podniku a.s., Tomášovce zo dňa 02. júla 2012. Taktiež poukázal na skutočnosť, že prebiehalo aj konanie o zmenu účelu užívania letiska Prša na základe podnetu žalobcu zo dňa 24. júla 2012, ako aj skutočnosť, že informácie o tomto podaní boli zaslané aj na vedomie na bývalý Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici. Dopĺňajúc, že dňa 30. júla 2012 bola vydaná verejná vyhláška o začatí konania o zmene v užívaní stavby spojenom s konaním o zrušení ochranných pásiem a nariadenie ústneho pojednávania. Mal za to, že žalovaný neprihliadol na nové prebiehajúce konanie na leteckom úrade, ktoré však mohlo mať významný vplyv na jeho rozhodnutie, o čom svedčí aj vyjadrenie žalovaného k žalobe. Uviedol, že žalovaný mal prerušiť konanie do skončenia správneho konania prebiehajúceho na leteckom úrade z titulu existencie predbežnej otázky, nakoľko v konaní by sa ustálilo, či je tento orgán naďalej dotknutým orgánom v konaní. Zdôraznil, že dôvody, o ktoré sa žalovaný vo svojom rozhodnutí opieral už neboli v čase jeho vydania dané a je nepochybné, že žalovaný vo svojom rozhodnutí vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, čo malo za následok jeho nesprávne právne posúdenie a priamy rozpor s § 65 ods. 2 druhou vetou správneho poriadku, ktorý mu ukladá dbať na to, aby práva, ktoré boli nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech, i keď z iných dôvodov ako uviedol krajský súd.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým tento zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSÚBB-2011/17/19-2OŠSS,St zo dňa 20. novembra 2011, ktorým tento v konaní mimo odvolania zrušil rozhodnutie obce Prša č. PŠ-SP-004/2010 zo dňa 21. apríla 2010, ktorým bola umiestnená stavba „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“ pre navrhovateľa spoločnosť FV energy s.r.o.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 18. februára 2010 bola obci Prša ako stavebnému úradu doručená žiadosť navrhovateľa FV energy s.r.o. na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“ na pozemkoch parc. č. N., XXXX, XXXX, k.ú. B.. Následne dňa 18. februára 2010 vydala obec Prša rozhodnutie o prerušení územného konania, nakoľko návrh neobsahoval náležitosti v zmysle § 3 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. a žiadala o doplnenie žiadosti okrem iného aj o súhlas vlastníka stavby vzletovej a pristávacej dráhy (Agrochemický podnik a.s., Tomášovce) a vlastníkov pozemkov pod pristávacou a vzletovou dráhou. Spolu s rozhodnutím žiadateľovi prostredníctvom splnomocnenca Bella-reál s.r.o. doručil aj výpis z evidenčného listu č. XXX z katastra nehnuteľností obce B., na ktorom sa ako držiteľ alebo iná oprávnená osoba uvádza Agrochemický podnik SPP Lučenec, ako aj kópiu katastrálnej mapy zo dňa 19. októbra 2009. Rovnako tak spisový materiál pozostáva aj z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. B. zo dňa 26. februára 2010, podľa ktorého na parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria je uvedený spôsob využívania 23, teda

pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - vzletová, pristávacia a rolovacia dráha letiska a jej súčasti. Z uvedeného nevyplývalo, že Agrochemický podnik a.s., Tomášovce bol vlastníkom uvedenej stavby. Verejnou vyhláškou zo dňa 10. marca 2010 stavebný úrad oznámil začatie územného konania a súčasne nariadil na prerokovanie ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 06. apríla 2010 o 9.00 h. Dňa 21. apríla 2010 obec Prša vydala rozhodnutie č. PŠ-SP-004/2010 o umiestnení stavby „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“ Z administratívneho spisového materiálu taktiež vyplýva, že dňa 06. decembra 2010 bol bývalému Krajskému stavebnému úradu v Banskej Bystrici leteckým úradom doručený podnet na preskúmanie rozhodnutia obce Prša mimo odvolacieho konania. V zaslanom podnete sa uvádza, že letecký úrad ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v celom rozsahu a dospel k záveru, že na jeho vzletovej a pristávacej dráhe sa nachádza fotovoltaická elektráreň, ktorá je vo výstavbe na základe rozhodnutia obce Prša č. PŠ-SP.014/2010 zo dňa 28. júna 2010. Zdôraznil najmä skutočnosť, že stavebný úrad vydal územné rozhodnutie bez stanoviska leteckého úradu ako dotknutého orgánu v územnom konaní. Dňa 20. novembra 2010 vydal správny orgán prvého stupňa rozhodnutie č. KSUBB-2011-17/19-2:OŠSS,St o zrušení rozhodnutia obce Prša č. PŠ-SP-004/2010 zo dňa 21. apríla 2010, ktorým bola umiestnená stavba „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“, odôvodňujúc uvedené tým, že stavebný úrad nepostupoval v súlade s § 3 ods. 1 a § 46 správneho poriadku a napadnuté rozhodnutie vydal v rozpore s § 37 ods. 3 a § 126 ods. 1 stavebného zákona a § 28 ods. 2 leteckého zákona. Prvostupňové správne rozhodnutie žalobca napadol odvolaním, o ktorom žalovaný rozhodol dňa 08. augusta 2012 rozhodnutím č. 08298/2012/SVBP-33033, ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a zisťoval, či preskúmavacie konanie na krajskom súde bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 65 ods. 3 správneho poriadku pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Pokiaľ žalobca v konaní pred krajským súdom namietal, že postup žalovaného je v rozpore s § 65 ods. 2 druhou vetou správneho poriadku, ktoré ustanovenie mu ukladá dbať na to, aby práva, ktoré boli nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, má odvolací súd za to, že túto námietku je potrebné pokladať za dôvodnú.

Podnet na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania, smerujúci proti právoplatnému rozhodnutiu, podaný či už účastníkom konania alebo inou fyzickou či právnickou osobou, je pre príslušný správny orgán upozornením, aby posúdil, či napadnuté rozhodnutie je vadné, v čom vady spočívajú, a či existuje dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie.

Dôvodom uplatnenia tejto formy preskúmania rozhodnutí môže byť výlučne len nezákonnosť rozhodnutia, t.j. rozpor so zákonom, všeobecne záväzným predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením obce.

Výsledkom preskúmania môže byť zrušenie alebo zmena preskúmaného právoplatného rozhodnutia.

Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie, je jeho nezákonnosť, t.j. rozpor so zákonom, resp. s iným právnym predpisom - v žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť resp. neúčelnosť, neefektívnosť atď. Musí ísť pritom o také porušenie predpisu, ktoré zapríčinilo nezákonnosť rozhodnutia vo veci.

Zákonná povinnosť správneho orgánu dbať pri zrušovaní a zmene právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, zakotvuje právnu ochranu účastníka konania, ktorý mal poctivý a otvorený vzťah k správnejmu orgánu alebo k rozhodovanej veci a nevyvolal skutkový omyl na strane správneho orgánu.

Súdna judikatúra vychádza zo skutočnosti, že je povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zvážiť, či práva nadobudnuté na základe právoplatného rozhodnutia boli nadobudnuté dobromyseľne a či môžu byť zmenou alebo zrušením rozhodnutia dotknuté. Táto úvaha správneho orgánu je predmetom súdneho preskúmania. Súd pritom skúma, ktoré skutočnosti považoval správny orgán pre svoju voľbu za rozhodujúce, akým spôsobom ich zisťoval a akými skutkovými a právnymi úvahami sa pritom riadil.

Uvedené skutočnosti sa premietli aj do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/12/2002 zo dňa 28. mája 2002, v ktorom vyslovil, že „Preskúmavanie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov“.

Rovnako tak v rozhodnutí sp. zn. 4SŽo/61/2012 zo dňa 23. apríla 2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „Rozhodnutie nadriadeného správneho orgánu, ktorým sa zrušuje alebo mení právoplatné rozhodnutie v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku, zasahuje do priznaných hmotných práv fyzických alebo právnických osôb nadobudnutých v pôvodnom právoplatne skončenom konaní. K tomuto zásahu dochádza aj v prípade, ak sa pôvodné právoplatné rozhodnutie zrušuje s vrátením veci na nové konanie a rozhodnutie orgánu, ktorý ho vydal. Aj pri vydávaní takéhoto rozhodnutia musí nadriadený správny orgán dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté (§ 65 ods. 2 druhá veta správneho poriadku), pričom úvaha správneho orgánu v tomto smere podlieha súdnemu prieskumu.“

Preto pokiaľ ide o žalobnú námietku žalobcu ohľadom dobromyseľne nadobudnutých práv tretích osôb, je potrebné konštatovať, že v záujme zachovania stability právnych vzťahov založených rozhodnutím, zákon vylučuje zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak by takýmto postupom boli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne.

Odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že zo spisového materiálu vyplýva, že v územnom konaní o návrhu spoločnosti FV Energy, s.r.o. vedenom obcou Prša nebolo možné zistiť skutočnosť, že vlastníkom poľného letiska Prša je Agrochemický podnik, a.s., Tomášovce, keďže uvedené nevyplýva z LV č. XXX, na ktorom sú zapísané dotknuté parcely, pričom tomu nenasvedčuje ani časť C tohto listu vlastníctva, kde nie sú evidované žiadne ťarchy. Táto skutočnosť nebola známa ani obci Prša, čo je zrejmé z výzvy zo dňa 09. decembra 2010, v ktorej v reakcii na vznesené námietky Agrochemického podniku, a.s., Tomášovce, tento vyzvala aby vierohodne dokladoval vlastníctvo k poľnému letisku. Agrochemický podnik, a.s., Tomášovce následne predložil stavebnému úradu výpis z listu vlastníctva č. XXX preukazujúci vlastnícke právo k parcelám, na ktorých mala byť stavba realizovaná, a to spolu so súhlasom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so zrušením poľného letiska. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia dňa 22. júna 2012 došlo medzi žalobcom a spoločnosťou Agrochemický podnik, a.s., Tomášovce k uzavretiu kúpnej zmluvy o kúpe nehnuteľnosti - stavby poľného letiska Prša, ako aj k uzavretiu dohody o urovnaní. Už ako vlastníkom poľného letiska Prša žalobca zaslal dňa 17. júla 2012 Leteckému úradu

Slovenskej republiky návrh na zrušenie ochranných pásiem letiska Prša a jeho výmaz zo zoznamu letísk vedených Leteckým úradom Slovenskej republiky, ktorému následne dňa 24. júla 2012 zaslal žiadosť o zmenu účelu užívania letiska Prša na príjazdovú komunikáciu k elektrárni. Letecký úrad Slovenskej republiky vydal dňa 30. júla 2012 verejnú vyhlášku, v ktorej oznámil začatie konania o zmene a užívaní stavby spojenom s konaním o zrušení ochranných pásiem. Vo veci je taktiež potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že obec Prša dňa 28. júna 2010 vydala stavebné povolenie č. PŠ-SP-015/2010 na stavbu „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“, ako aj kolaudačné rozhodnutie č. PŠ-SP-025/2010 zo dňa 27. decembra 2010 o povolení stavby „Fotovoltaická elektráreň Prša I.“, ktoré sú právoplatné.

Nemožno súhlasiť so záverom krajského súdu, že v prípade vady konania, keď stavebný úrad opomenie žiadať dotknutý orgán v konaní o stanovisko, ide len o procesnoprávne pochybenie. V prejednávanej veci obec Prša v územnom konaní, ktorého predmetom bolo umiestnenie stavby na pozemkoch, predstavujúcich súčasť poľného letiska, opomenula povinnosť v zmysle § 37 ods. 3 stavebného zákona žiadať letecký úrad ako dotknutý orgán o predloženie stanoviska, pričom toto je jedným zo zákonom ustanovených podkladov územného rozhodnutia, priamo určujúcich výsledok správneho konania. Preto uvedené nie je možné považovať za vadu konania procesného charakteru, ale je rozporom s hmotným právom, teda správny orgán prvého stupňa nepochybil, keď začal konanie o zrušenie právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Vada však nastala v jeho postupe, keď tento nedbal na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté a neprihliadal pri rozhodovaní na skutočnosti zistené v konaní, že žalobca dňa 22. júna 2012 uzavrel kúpnu zmluvu so spoločnosťou Agrochemický podnik, a.s., Tomášovce, ktorej predmetom bola stavba poľného letiska Prša, teda ešte pred vydaním preskúmaného rozhodnutia sa stal jeho vlastníkom, pričom v rovnaký deň došlo k uzavretiu dohody o urovnaní. Rovnako tak žalovaný pri rozhodovaní neprihliadol na skutočnosť, že Letecký úrad Slovenskej republiky vydal dňa 30. júla 2012 verejnú vyhlášku, v ktorej oznámil začatie konania o zmene a užívaní stavby spojenom s konaním o zrušení ochranných pásiem poľného letiska Prša.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru o potrebe zrušiť preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, hoci z iného dôvodu (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP), preto vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu o zrušení napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 OSP).

Preto bude úlohou žalovaného v ďalšom konaní opätovne sa vecou zaoberať, pričom prihliadne aj na skutočnosti zistené v konaní ohľadom vlastníctva poľného letiska Prša, ako aj ohľadom konania o zmene v užívaní stavby, najmä bude dôsledne dbať na zachovanie dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1 a s § 151 ods. 1, 2. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, nakoľko jeho trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých vyčíslenie však odvolaciemu súdu nepredložil v súlade s § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 2 a iné trovy žalobcovi zo spisu nevyplyvali, preto v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.